

MULTIKULTURNÍ BINGO

Tuto aktivitu je možné začlenit jak do úvodu zasedání žákovského parlamentu (ŽP) jako rozehrávku, tak kamkoliv do jeho průběhu – buď na oživení nebo podle toho, jestli se nám aktivita hodí k naplnění cílů zasedání. Žáci se při aktivitě rozhýbou a nažhaví se soutěžením, navzájem se o sobě něco dozví a uvědomí si, v čem jsou si s ostatními podobní a v čem jsou naopak jiní. Při nezbytné a kvalitně vedené reflexi jsou žáci vedeni k toleranci k jinakosti.

Multikulturní bingo

Pomůcky: předpřipravené otázky a listy papíru nebo připravené archy s otázkami (viz Příloha)

Čas na hru: 25 min

Počet účastníků: alespoň 6

Průběh:

Každý žák dostane do ruky papír, na kterém má v několika kolonkách předtištěno několik popisů, podle kterých má hledat nějakou osobu. Jeho úkolem je nalézt ve skupině takového člověka, který svým podpisem ztvrdí, že odpovídá onomu popisu. (Např. „Najdi někoho, kdo nejí maso.“). Jakmile žáci získají podpis někoho, kdo dokáže na vybraný popis odpovědět „ano“ a podepíše se, musejí se na další věc zeptat někoho jiného. Po odstartování hry se tedy v místnosti rozeběhnou všichni účastníci s papíry a tužkami v rukou a snaží se co nejrychleji získat podpisy do všech kolonek svého archu. Jakmile se to někomu podaří, zakřičí „BINGO“, hra má svého vítěze a tím končí.

Vyhodnocení a reflexe:

Po ukončení hry si všichni společně sednou do kruhu a lektor/koordinátor/učitel se nejprve ptá vítěze, kdo se mu podepsal do jednotlivých kolonek a s podepsanými „kontroluje“, zda je to pravda (ve skutečnosti jde o to, představit ostatním to, co vítěz o některých členech skupiny zjistil). Poté je možné pokračovat buď tak, že každý (např. postupně od těch, kteří zaplnili nejvíce kolonek) představuje své výsledky a kontroluje se jejich „pravdivost“ anebo tak, že se ptáme bez ohledu na podpisy na jednotlivé popisy: „Kdo všechno v naší skupince nejí maso?“ Zjištění pak můžeme rozvádět doplňujícími otázkami: „A chtěl by nám někdo říct proč? Je to u nás ve škole běžné, nebo jste jedni z mála, kdo to tak má? Posmíval se vám za to někdy někdo?“. Nejsnazším krokem k učení toleranci jinakosti je se o ní bavit a přivádět žáky ke zjištění, že každý máme nějaká svá specifika a že i přes ně jsme si velmi podobní, proto je správné u každého respektovat to, že je v něčem jiný než já.

Povídání je pak možné uzavřít otázkami typu:

- Co zajímavého jste se dozvěděli o druhých?
- Co vás dnes při bingu nejvíce překvapilo?
- Chtěli byste se na základě toho, co jste dnes zjistili, v něčem změnit?

Varianty hry: je možné se pro sblížení kolektivu ptát na úplně běžné věci („Najdi někoho, kdo má dva sourozence.“) nebo před realizací projektu získávat navzájem mezi sebou kontakty (Např.: sežeň od každého telefonní číslo, Facebook a e-mail).

Tyto aktivity běžně realizuje CEDU.
Aktivita je inspirována podobnou
hrou viděnou a zažitou ve Velké Británii.

BINGO

Najdi někoho, kdo...

... žije v rodině, v níž je největší autoritou tatínek.	... se zdraví s nějakou skupinou specifickým způsobem.	... vyznává nějakou víru.
... nejí maso.	... má svůj vlastní společenský oděv.	... je hrdý na svůj národ.
... má doma nějaké zvíře.	... pochází z rodiny, v níž se běžně zpívá.	... má rád nějakou cizí zemi.

BINGO

Najdi někoho, kdo...

... žije v rodině, v níž je největší autoritou tatínek.	... se zdraví s nějakou skupinou specifickým způsobem.	... vyznává nějakou víru.
... nejí maso.	... má svůj vlastní společenský oděv.	... je hrdý na svůj národ.
... má doma nějaké zvíře.	... pochází z rodiny, v níž se běžně zpívá.	... má rád nějakou cizí zemi.